

ETT GODT TEAM: Ann Sophie Jørum og Arwen har konkurrert over lengre tid i agility. Der koser de seg i klasse 2.

En sjelden rase: **Entlebucher sennenhund**

Det finnes kun 13 hunder av denne rasen på landsbasis, og Ann Sophie Jørum fra Krokstadelva konkurrerer på høyt nivå i agility.

TEKST OG FOTO: MIKE HILLINGSETER

Denne hunderasen stammer fra Sveits, der har den fungert som gårds- og kveghund, og det er lett å se at dette er en tøff hund. Den "prater" veldig mye, så med en gang den ser noe begynner den å bjefte, men gjør ingenting utover dette. Eieren av Arwen, Ann Sophie Jørum, sier at dette er helt vanlig.

– Ettersom dette er en gårdshund, er den veldig på vakt ovenfor sitt område. Hun gjør ingenting om det kommer noen, men hun varsler og sier ifra. Dette kan derfor virke litt skummelt ovenfor mennesker som ikke er vant med hunder.

Selv om Arwen ikke blir brukt til kveggjeting, får hun fortsatt vært aktiv og brukt kroppen sin. Sammen med Ann Sophie reiser de rundt nesten hver helg og konkurrerer i agility.

– Vi er i klasse 2 i agility, men har flere napp til klasse 3. Men jeg tror nok vi holder oss i

**Les mer
om rasen
på våre
rasesider**

klasse 2 en stund til. Vi koser oss her, og jeg har ingen god grunn til å gå opp, så da blir vi her. Så lenge Arwen synes det er morsomt, fortsetter vi.

AKTIV DAME

Ann Sophie Jorum er en aktiv hundeeier som lever for hundene sine. Hun har totalt tre hunder, og tilbringer de fleste helgene på agilitystevner. Hun driver ikke bare med agility, men har prøvd det meste av hundesporter tidligere.

Selv om Arwen har hatt noen skader, så har de alltid holdt seg aktive. Turer ut i skog og mark, agilitytreninger, spor og mange morsomme aktiviteter. Nå er Arwen helt frisk igjen, og da fortsetter de å trene og konkurrere i agility.

TØFF OG KRAFTIG HUND

Entlisen, som den blir kalt, er en mellomstor rase (15-25 kg) som er anbefalt til aktive og erfarne hundeeiere. Dette fordi det er en hund som har mye energi, og man må være vant med hund for å klare og lese hundene.

– Vi har opplevd flere ganger at andre hunder og eiere misforstår Arwen, for hun er så direkte, og bjeffer hele tiden. Dette gjør hun jo ikke for å være slem, men det ligger så langt inn i genene hennes at det er bare sånn hun er. Hvis man ikke klarer å lese de andre signalene hun sender ut, blir hun ofte misforstått. Dette er en rase som også ble brukt til å gjete kveg, noe man kan se på kroppen til Arwen. Den er av en kraftig og sterk hunderase som tåler en trøkk, og i tillegg veldig rask, noe som gjør den ypperlig til å bruke i forskjellige hundesporter.

ALLSIDIG OG AKTIV RASE

Rasen kan brukes til omtrent alt, gjeting, trekking av vogner, bære kløv, gå spor og mye mer. Spesielt er de godt egnet til agility, flyball og freestyle. De er lett lærte og er veldig arbeidsomme. Ann Sophie og Arwen har prøvd det meste, men konkurrerer mest i agility.

Rasen er smidig, rask, ivrig, føreropmerksom, og er som regel ganske fryktløse når det kommer til høyder og underlag. Alle disse egenskapene er ypperlige å ha i en hund man skal bruke aktivt.

TØFF OG KRAFTIG KROPP:
Dette er en rase som tåler en støyf.

Allsidig rase: Entlebucher sennenhundene er veldig allsidige, og kan brukes til omtrent alt!

Entlebucher sennenhund - kveggjeter og gårdshund

Den er tøff, kraftig og sjelden. Rasen, som stammer fra Sveits, ble brukt til å gjete kyr på dagtid, og vokte gården om natten.

TEKST OG FOTO: MIKE HILLINGSETER

Denne rasen stammer fra entlebuchdalen midt i Sveits, og er den minste blant de fire sveitsiske sennenhundene (appenzeller, berner, grosser schweizer og entlebucher sennenhund). Den første rasebeskrivelsen kom i 1889, men det var først i 1927 at den første rasestandarden kom. Før det skilte man ikke på appenzeller og entlebucher sennenhund. Den skulle

gjete kyrne på dagtid, og på natten skulle den beskytte eieren sin. Det viktigste var at hundene skulle gjøre en viktig jobb for eierne. Denne hunden er svært sjelden her i Norge, og det finnes kun 13 av den her hjemme.

TØFF OG ROBUST

Rasen ble brukt til å gjete kyr og vokte store gårder, og trenger mosjon deretter. Den trenger

mye oppmerksomhet, og krever at den får bruke både kropp og hode. Den passer derfor meget godt til alle slags hundesporter, som lydighet og agility. Så lenge den får nok mosjon, er den en fin selskaps- og familiehund. Det er en meget trofast rase, som gjerne er med eieren sin overalt. Selv om dette er en tøff rase, kan man ikke sette den i en hundegård hele dagen. Når den ble brukt

til å vokte gårder, så den ifra om at det kom uvedkommende ved å bjeffe. Derfor har den lett for å bjeffe når den ser nye mennesker. Dette er en rase hvor det er anbefalt at man har kjennskap til hund fra før. Den er livlig og aktiv, og krever at den blir brukt til noe meningsfylt. Den kan være reservert ovenfor fremmede, og den bør bli godt sosialisert fra

valpestadiet for å holde dette under kontroll. Dette er som sagt en rase som trenger å være en del av familien, så man må sette av mye tid til hunden.

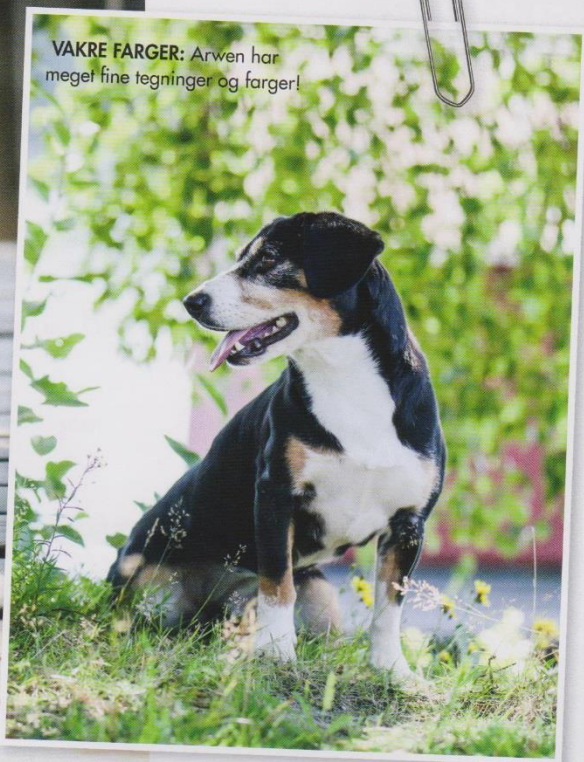
SJELDEN RASE

I Norge er det kun 13 registrerte entlebucher sennenhunder. Selv om dette er en godt kjent

rase i utlandet, er det omtrent ingen som har hørt om den her hjemme. Den har riktignok steget i popularitet de siste årene, og bare i år har det blitt registrert 3 nye hunder. Forhåpentligvis får vi se mer til denne rasen senere.

Årvåkent blikk:
Dette er en
kvikk rase, som
hele tiden får
med seg hva
som skjer.

VAKRE FARGER: Arwen har
meget fine tegninger og farger!

Rasestandard – entlebucher sennenhund

Opprinnelsesland: Sveits

Helhetsinntrykk: Litt under middels stor, kompakt bygget, kort, og rektangulær. Den skal være trefarget, tricolour, som alle de sveitsiske sennenhunder. Meget bevegelig og livlig. Den skal være oppvakt, og ha et klokt og vennlig uttrykk.

Adferd og væremåte: Dette skal være en livlig, temperamentsfull, selvsikker, og uredd hund. Den er lojal mot kjente, men kan være litt reservert overfor fremmede. Dette er en ubestikkelig vakthund, som er vennlig og lære villig.

Hode og hals: Hodet til en entlebucher sennenhund skal være lett kileformet, og stå i forhold til resten av kroppen. Den skal ha tilnærmet parallelle linjer på skallen og snutepartiet. Skallen skal være flat, ganske bred, og med størst bredde mellom ørene. Den skal ha lite markert stopp. Nesebrusken skal være sort og noe utenfor den fremre lepperanden. Den skal ha et kraftig snuteparti som skal ha et tydelig skille fra panne og kinn. Gradvis avsmalnende, men ikke spiss. Neseryggen skal være rett. Leppene skal være stramme og sorte, men ikke for tykke. Den skal ha et kraftig,

regelmessig saksebitt, men tangbitt er også tillatt. Den skal ha forholdsvis små øyne, som skal være mørkebrune til hasselnøttbrune. Ørene skal sitte høyt og ganske bredt. Ikke for store. Hengende, trekantede med avrundet ørespiss. I hvile skal de ligge inntil hodet, men kan bli lett hevet når de er oppmerksomme. Halsen skal være kort og tykk, kraftig, og uten synlig overgang fra kroppen.

Forlemmer: Meget muskuløse, men ikke for tunge. Korte, kraftige, rette og plassert godt under kroppen. Skuldrene er skråstilt, muskuløse og godt tilliggende. Overarmen skal være like lang eller litt kortere enn skulderbladet, og albuen skal være godt tilliggende. Underarm skal være kort, rett og kraftig, og mellomhånden skal ligge i en rett fortsettelse av underarmen. Den skal ha runde poter, med velvede tær. De skal være plassert rett forover, og ha kraftige og korte klør.

Kropp og hale: Den skal, som resten av kroppen, være kraftig og lett langstrakt. Overlinjen skal være stram og forholdsvis lang, med en rett, stram og bred rygg. Et bredt, dypt bryst som når til albuen er ønsket. Det skal være tydelig markert. Ribbena skal være

moderat avrundet, og med en lang brystkasse. Halen skal være naturlig lang, eller medfødt stumphale.

Baklemmer: Meget muskuløse, brede og kraftige lår. Den skal ha kraftige haser som er ganske lave og velvinklede. Mellomfoten skal være temmelig kort, kraftig og loddrett.

Størrelse: Det er en liten forskjell mellom hannhundene og tispene. Hannhundene skal ha en mankehøyde på 44-50 cm, mens tispene skal være fra 42-48 cm.

Farge og pels: Pelsen skal være stri, med korte, tett tilliggende, harde og glinsende dekkhår. Tett underull. Fargen skal være typisk trefarget. Sort bunnfarge med så symmetriske tanfargede og hvite tegninger som mulig. Tanfargede tegninger over øynene, kinnene, snute og strupe, på siden av brystet og på alle fire ben. De hvite tegningene skal være tydelig smalt hvitt bliss som går uten avbrekk over neseryggen og kan dekke snutepartiet helt eller delvis. Hvitt på alle fire poter.

Kilde: NKK. Her finner du hele rasestandarden.